

Palvenädal

Ustavus kristlikus elustiilis

TED N. C. WILSON

Vahetult enne taevasseminekut andis Jeesus Kristus oma järgijatele olulise ülesande – minna Tema nimel kogu maailma (vt Mt 28:18–20).

Meie selle palvenädala teema on „Mine maailma: ustavus kristlikus elustiilis“. Kuidas on kristlik elustiil seotud sellega, et me läheme Kristuse nimel maailma? Need kaks on vägagi seotud. Tõsiasi, et me oleme kristlased, peegeldub meie elustiilis. Missugused on meie väärtused ja prioriteedid? Kuidas veedame oma aega ja kasutame ressursse? Missugust elu me elame?

„Mida tähendab olla kristlane? Kas olla Kristuse moodi?“ küsis Ellen White.* Tema on meie eeskuju ja vaid Tema armus ja väes saame olla ustavad Tema kutsele, toetudes samas täiesti Kristusele ja Tema Sõnale.

Selle nädala kestel uurime väga olulisi teemasid, alustades Piiblist kui meie kristliku eluviisi vundamentist. Me vaatleme, kuidas peegelduvad kuningriigi väärtused kristlikus elus ja kuidas juhivad

kristlikud väärtused meie elu. Kristliku eluviisi väga oluline aspekt on tervis. Kui peame enda eeskujuks Kristust, siis saame tõeliselt julgustatud ja innustatud. Juttu tuleb ka sellistest teemadest nagu kristlik elustiil ja meedia ning seksuaalsus. Lõpetame selle erilise nädala lõpuaja sündmuste ja kristliku eluviisi seotusega, selle teksti autor on Ellen White.

Ma loodan, et sa ühined minuga sel teekonnal, kui uurime seoseid kristliku elustiili ja evangeeliumitöö vahel siin maailmas. Palvetagem koos alandlikult hilise Püha Vaimu vihma pärast, mida meile on tööatud, ja väe pärast, mida vaid Tema saab meile anda, et võiksime elada oma elu Temas. ☺

* Ellen G. White, *Manuscript Releases* (Silver Spring, Md.: Ellen G. White Estate, 1990), 9. kd, lk 230, egwwritings.org/?ref=en_9MR.^{230.1}=59.1290.

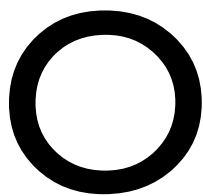
Ted N. C. Wilson on seitsmenda päeva adventistide üleilmse koguduse president. Lisalugemist ja kommentaare leiab tema Twitteri-seinalt @pastortedwilson ja Facebookist @Pastor Ted Wilson.

Aitäh tõlkijatele!

Tänavused palvenädalaloengud tõlkisid eesti keelde Jana Rosin, Riti-Ly Lukk, Helle Kõrgend, Ly Kaasik, Birgit Diedrichsen, Teele Veleski, Eha Lobjakas, Aiki Pärna ja Piret Oja.

„Sinu Sõna on mu jalale lambiks“

Piibel kui kristliku elustiili alus

Oli pöördeline aeg minu elus. Pärast Takoma Akadeemia lõpetamist Marylandis Ameerika Ühendriikides otsustasin jätkata oma õpinguid La Sierra Instituudis Kalifornias, mis asub rohkem kui 4100 km kaugusel. Olnud alustanud selle uue ja olulise faasiga oma elus, saatis isa mulle tema enda käega kirjutatud märkmekaardi, kus oli kirjas järgnev tsitaat:

„Pühenda end Jumalale hommikul – olgu see sinu kõige esimene töö. Olgu su palve: „Võta mind, oh Issand, täiesti enda omaks. Ma panen kõik oma plaanid Sinu jalge ette. Kasuta mind täna oma teenistuses. Jää minuga ja olgu kõik minu tööd tehtud Sinus!“ Ja nii igal päeval. Igal hommikul pühenda end Jumalale selleks päevaks. Alluta kõik oma plaanid temale, et need kas teostuksid või ei, nii nagu tema ettenägevus seda osutab. Nõnda võid sa päev päeva järel anda oma elu Jumala kätte ja nii kujundatakse su elu ikka enam ja enam Kristuse sarnaseks.“¹

Ma olin tänulik aja ning hoolitsuse eest, mida mu isa üles näitas, jagades minuga seda sõnumit, kui ka selle võimsa vaimuliku sõnumi ja juhatuse eest. See tähendas minu jaoks palju. Sellest ajast peale said Ellen White'i kirjutised mulle armsaks.

Aastaid hoidsin ma seda isa käega kirjutatud tsitaati oma Piibli vahel, kuni ma oma kalli Piibli kaotasin. Mõned aastad tagasi palusin isal kirjutada see tsitaat mulle uuesti ning see teine versioon on siamaani minu Piibli kaante vahel. See tsitaat ise on väga tähendusrikas, kuid samuti on see meeldetuletus, kui väga isa hoolis minu vaimulikust heaolust. Ära pea vaimset õpetust mitte kunagi ebaoluliseks, ega ka sellesse investeeritud aega, mis on suunatud sinu lastele. Püha Vaimu mõju ja jõu läbi makstakse selle eest kord vaimseid dividende.

Jumala Sõna vägi ja jõud

Pühendades ennast Temale ning loovutades kõik oma plaanid Temale igal algaval päeval, on väga oluline võtta aega, et Teda Piibli kaudu rääkimas kuulata. „Sinu Sõna on mu

jalale lambiks ja valguseks mu teerajal.“ (Laulud 119:105)

Praeguses maailmas püüavad paljud humanistlikud filosoofiad meie tähelepanu, kuid lõppeks viivad need meid väga süngele ja pimedale rajale. Jumala Sõna usaldusväärsus on aga tõestatud. See valgustab meie teed ning annab usaldusväärse ja Jumala poolt juhitud suuna. See varustab meid vundamendiga, millel rajaneb meie suhe ja suhte säilimine Jeesuse Kristusega. Samuti õpetab see meile, mida tähendab elada kooskõlas Jumala tahtega. See on Jumala elav Sõna – ajatu tõde, mis ületab kõik inimlikud kasvatused ning suunab meid taevase kasvatuse poole.

Saatanaga silmitsi seistes vastas Jeesus julgelt: „Inimene ei ela üksnes leivast, vaid igast sõnast, mis lähtub Jumala suust.“ (Matteuse 4:4) See ütleb meile, et Pühakirja iga osa on oluline. Me ei väida, et Jumal dikteeris Piibli sõnasõnalt, kuid me aktsepteerime Piiblit kui täielikult Tema Vaimu poolt sisendatud. Peetrus väljendas ennast selles osas väga selgelt: „Ja nii on meil midagi kindlamat prohvetisõnast ja te teete

hästi, kui panete tähele seda nagu lampi, mis paistab hämaras paigas...; seda mõistke esmalt, et ühtki prohvetiennustust Pühakirjas ei või oma-päi seletada, sest ialgi pole ühtegi prohvetiennustust esile toodud inimese tahtel, vaid Pühast Vaimust kantuina on inimesed rääkinud, saades sõnumi Jumala käest.“ (2. Peetruse 1:19–21)

Fundamentaalne tõde

Palvetades oma jüngrite (ja meie) eest, öeldes: „Pühitse neid tões: sinu sõna on tõde!“ (Johannese 17:17), osutas Kristus Sõna jõule ja väele.

Maaailmas, kus tõde peetakse suhteliseks, kus tõde põhineb iga inimese enda elukogemusel, kuulutab Jeesus julgelt, et Tema Sõna – Piibel – on kindel, muutumatu tõde. Jumala Püha Vaimu läbi töötab Tema tõde meie südame kallas, meid muutes ja pühitsedes.

Sellepärast on Piibel kristliku elustiili oluline alus. Piibel defineerib, mida tähendab olla Jeesuse jünger (Matteuse 5, Jeesuse mäejutlus). See näitab meile jumalikku eeskujut, paljastades samas, et „hoolimatute tee on hukatus“ (Õpetussõnad 13:15). See varustab meid ajatu tarkusega, valmistades meid „päästeks usu kaudu“ (2. Timoteusele 3:15), samas olles piisavalt lihtne, et isegi laps võib seda mõista. Läbi ajaloo ja ettekuulutuste võime näha, kuidas Jumal on juhitanud minevikus, ning võime olla kindlad, et mis veel peab sündima, see läheb täide (Joosua 21:45; 2. Korintlastele 1:20). Pühakirja lehekülgi lugedes õpime, kust me põlvneme ning mis meid ees ootab (Moosese 1:1; Ilmutuse 21:1, 7; Ilmutuse 22:17).

Just Pühakirja ja palve kaudu õpime tõeliselt Jumalat tundma.

Just Pühakirja ja palve kaudu õpime tõeliselt Jumalat tundma. Raamatus „Tee Kristuse juurde“ öeldakse meile: „Kui sa soovid

Päästjaga tuttavaks saada, siis uuri Pühakirja. Täida oma süda Jumala sõnadega. Need on elav vesi, mis kustutab su kõrvetava janu. Need on eluleib taevast.“² Ellen White selgitab: „Piibel ei kirjutatud üksnes teadlaste jaoks, vastupidi – see oli kavandatud lihtrahvale. Päästmise seisukohalt vajalikud suured tõed on tehtud päevselgeks ja keegi ei eksi ega kaota teed, välja arvatud need, kes järgivad selgelt ilmutatud Jumala tahte asemel oma arvamust.“³

Seejärel Ellen White hoiatab: „Me ei tohiks ühegi inimese tunnistust võtta nagu Pühakirja õpetust, vaid peaksime enda jaoks ise uurima Jumala Sõna.“⁴

Iseenda tõlgendaja

Seda Jumala Sõna lugemise meetodit toetab piibellik-ajalooline lähenemine (või siis piibellik – grammatiline lähenemine), nagu kirjeldab üleilmse adventkoguduse poolt vastu võetud dokument⁵ „Piibli uurimise meetodid“. See hoolikalt läbi vaadatud piibliuurimise meetod lubab Piiblil ennast ise tõlgendada, erinevalt kriitilistest piibliuurimise meetoditest, mis lähtuvad pigem üksikisikust või kultuurist. Seda meetodit käsitletakse lähemalt raamatus „Suur võitlus“: „Piibli sõnu tuleb seletada nende otseses tähenduses, kui pole just kasutatud mõnda sümbolit või kujundit. /---/ Kui inimesed võtaksid Piiblit sellisena, nagu sinna on kirjutatud, ja kui ei oleks valeõpetajaid, kes inimesi eksiteele viivad ja nende mõtteid segavad, siis saaks tehtud töö, mis rõõmustaks ingleid ja tooks Kristuse karja tuhandeid, kes käivad praegu veel eksiteel.“⁶

Sajandeid on ustavad mehed ja naised võtnud suuri riske, tunnustades Piiblit just sellisena, nagu see on kirjutatud. Mõned on andnud isegi oma elu, jäädes Pühakirjale ustavaks. Tänapäeval on see raamat täies mahus kättesaadav kõigile. Igal aastal trükitakse üle saja miljoni Piibli ning allalaaditavat Piibli-rakendust; YouVersion on alla

laetud rohkem kui sajal miljonil korral⁷. Peale selle on veel olemas ka teisi veebiversioone.

Uskudes Jumala Sõna

On selge, et paljud inimesed usuvad, et on oluline omada Piiblit, ent kui paljud neist mõistavad, et oluline on ka Piibli lugemine, loetu üle mõtisklemine ning selle juhtnõõride järgimine?

Berea juudid olid seda meelt: „Sealsed olid üllameelsemad kui Tessaloonika omad, nemad võtsid sõna vastu täie innuga ja uurisid iga päev Pühakirjast, kas see on nõnda.“ (Apostlite teod 17:11)

Igapäevane piibliuurimine koos palvega on meie vaimuliku kogemuse vundament.

Nii saame toimida ka meie. Igapäevane piibliuurimine koos palvega on meie vaimuliku kogemuse vundament. Kui me pole taevaga ühenduses, on meil võimatu vaimulikult kasvada (2. Peetruse 3:18). Meil on suur eesõigus sirutada igal päeval Jumala poole teadmises, et Ta igatseb meiega suhelda.

Ma püüan alustada igat päeva põlvedel kohe, kui olen voodist tõusnud. Ma annan ennast Jumala kätte, paludes oma ellu tarkust ja Püha Vaimu. Issand peab alati kinni meile antud töotustest. Ma püüan Piiblit lugeda süstemaatiliselt, jälgides lugemisplaani „Uskuge Tema prohveteid“⁸, samuti Piibli teisi osasid. Olen leidnud, et täiskasvanute hingamispäevakooli õppetüki õppimine ning teised õppimisvahendid on suureks abiks teekonnal tugevama suhte loomisel Jumalaga.

Enne Jumala Sõna lugemist palvetan alati, palun Püha Vaimu juhatust, sest piibliuurimist ei tohiks kunagi läbi viia ilma palveta. Olen nii tänulik kirjutatud Sõna eest, mis on elava Sõna, Jeesuse Kristuse kirjutatud kehastus.

Kristlasest seitsmenda päeva adventistina ära lase end kunagi kellegi heidutada igapäevase Jumala poolt inspireeritud Sõna õppimise tähtsuse osas. Kustutades oma janu Pühakirja sügavates tõdedes ja juhistes, mis on leitavad prohvetluse Vaimus, saab sinu vaimulik elu mõõtnatult rikastatud. Kui suhtleme Jumalaga, käime Temaga päevast päeva koos, siis Ta muudab meid, nagu Ta muutis Eenokit.

„Aktiivse tööelu keskmes säilitas Eenok vankumatult oma suhtlemise Jumalaga. Mida raskem ja rõhuvam oli töö, seda püsivamad ja siiramad olid tema palved. Ta eemalduks selleks, et veeta aega üksinduses, tundes nälga ja janu nende jumalike teadmiste järele, mida vaid Jumal võib anda. Sedasi, Jumalaga suheldes, peegeldas Eenok aina enam ja enam jumalikku kuju. /---/ Ka meie peame Jumalaga käima. Seda tehes saavad meie näod valgustatud Tema

ligiolu hiilgusega ja me räägime Tema jõust, öeldes „Ülistage Jumalat.“ Jumal on hea ja hea on Tema Sõna. Ja need, kes saavad lõpuajal õigeks mõistetud, on need, kes maa peal elades suhtlesid Jumalaga.“⁹

Milline eriline eesõigus meil on: suhelda Jumalaga iga päev.

Milline eriline eesõigus meil on: suhelda Jumalaga iga päev Tema antud teedel. Ja milline rõõm on teada, et ühel päeval, õige pea, Ta tuleb, et viia meid koju. ☺

Ted N. C. Wilson on Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse üleilmse peakonveretsi president.

Tõlkinud Helle Kõrgend

KÜSIMUSI ARUTELUKS

1. Kuidas saaksime muuta isikliku piibliuurimise kaasahaaravaks? Mõtle Jumala Sõna uurimiseks välja viis loomingulist viisi.

2. Kuidas toimime keeruliste lõikudega Pühakirjas? Milline oleks Jeesuse lähenemine?

3. Kuidas saame anda tulevasele adventistide põlvkonnale edasi mõtte sellest, kui oluline on ühendus Jumala Sõnaga?

1 Ellen G. White, *Tee Kristuse juurde*, lk 70

2 *Ibid.*, lk 88

3 *Ibid.*, lk 89

4 *Ibid*

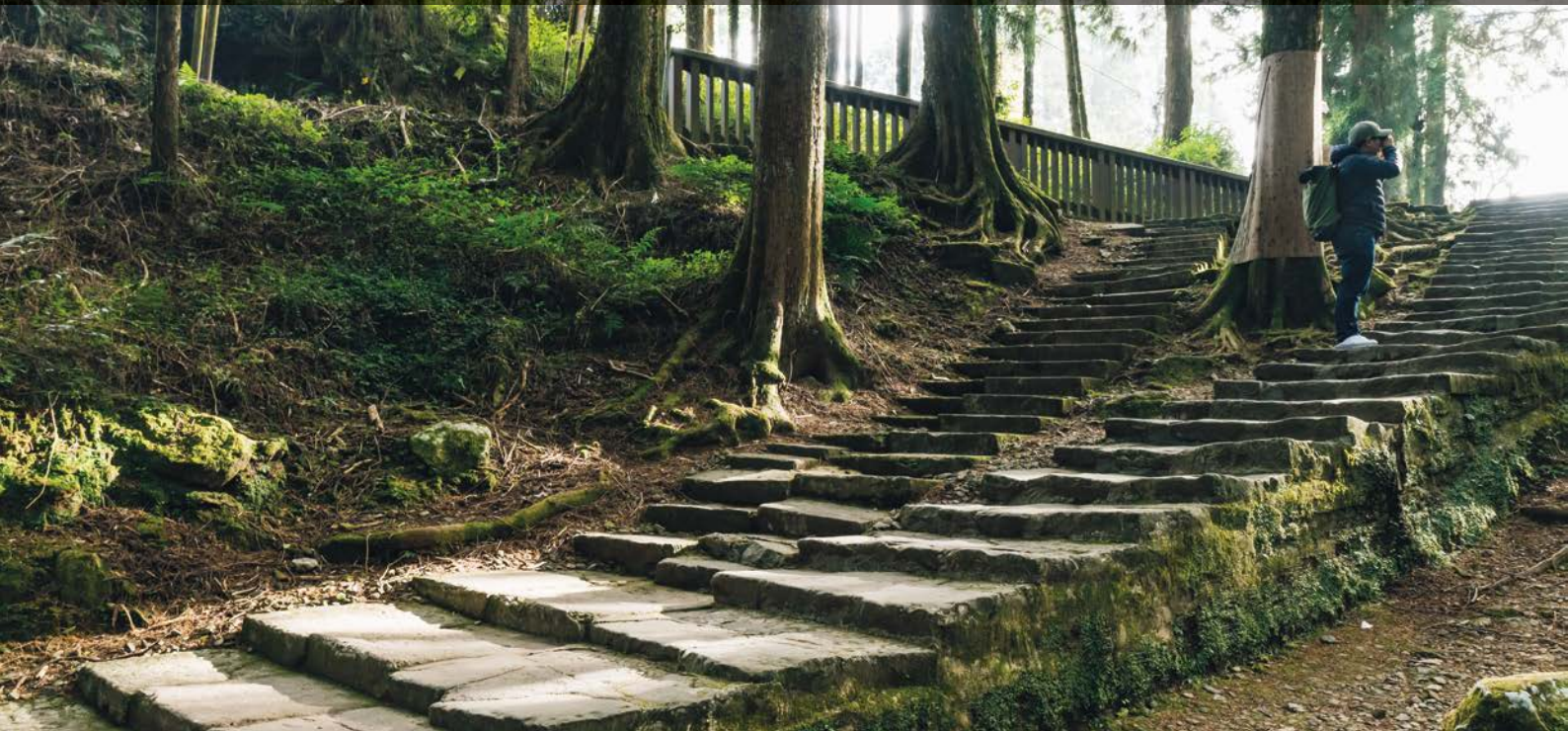
5 „*Methods of Bible Study*“, www.adventist.org/articles/methods-of-bible-study/

6 Ellen G. White, *Suur võitlus*, lk 599

7 „27 Good Bible Sales Statistics,“ BrandonGaille Small Business & Marketing Advice, <https://brandongaille.com/27-good-biblesales-statistics/>

8 Seda piiblilugemise plaani saab vaadata aadressil www.believehisprophets.org

9 Ellen G. White, *Sons and Daughters of God* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1955), lk 20

Jumalariigi väärtused ja kristlik elu

AUDREY ANDERSSON

Seitsmenda päeva adventiste leidub enamikus maailma riikides. Ilmutuse 14:12 ütleb meile, miks. See apokalüptiline lõik kirjeldab kaht põhiväärtust ja tõde, mis mõõdavad kristlikku usku. Need hoiavad elus usku Jeesusesse kui inimkonna ainsasse Päästjasse ja kuulekust Jumala käskudele. Need igavesed väärtused loovad rahu, rõõmu ja õnne inimelus.

Kutse Lojaalsusele

Lojaalsus Jeesusele kui Issandale on meie tunnistuse tõsiseltvõetavuse jaoks ülioluline. Ebalojaalne elu tähendab täielikku vaimulikku läbikukkumist.

Ellen White täheldas: „Me eitame Jeesust Kristust sellena, kes võtab ära maailma patud, kui me pärast tõe aktsepteerimist ei ilmuta maailmale seda pühitsevat mõju, mis tõel on olnud meie enda iseloomule. Kui

me pole paremad mehed ja naised, kui me ei ole heasüdamlikumad, kaastundlikumad, viisakamad, rohkem täis hellust ja armastust, kui me ei ilmuta teistele seda armastust, mis tõi Jeesuse maailma oma halastusmissioonile, ei ole me maailmale tunnistajateks Jeesuse Kristuse väest.“*

Armastav näide

Me ei saa Jeesuse armastust teistega veenvalt jagada, kui me ei ole seda ise kogenud. Me ei saa jagada seda, mida meil pole. Maailm on täis inimesi, kes otsivad armastust ja aktsepteerimist, igatsevad rahu ja õnne. Nad saavad kiiresti aru sellest, kui me ei ole siirad. Kuid siirus võib palju südameid.

Tom oli kristlike vanemate poeg. Kui ta oli 15-aastane, sai ta ristitud ühes oma sõpradega. See oli see, mida kõik eeldasid, et ta teeb. Ta ei olnud tegelikult pöördunud. Kuigi ta abiellus kauni kristlasest naisega,

ei takistanud see Tomi ühinemast nendega, kes liiguvad sellel laial teel, mis viib hukatusse. Aastaid hiljem kutsus tema naine ühe pastori nende kodus piiblitunde läbi viima. Tom ei olnud sellest huvitatud, kuid ta ei vaielnud vastu, kuna see pastor oli tema sõber.

Kellelegi teadmata kuulas Tom teisest toast piiblitunde pealt. Mõne nädala pärast liitus ta piiblitunnigrupiga, istudes silmatorkamatult ukse kõrval. Ta oli tunnistajaks oma naise ja teiste grupiliikmete elus toimunud muutustele. Tom hindas väga seda, kui ausad nad olid oma vigu tunnistades ja elus muudatusi tehes. Ühel õhtul hakkas ta nutma. Mitte tavalisi, vaid rõõmu- ja kurbusse pisaraid. Ta tunnistas: „Ma ei saanud varem adventistide sõnumist aru. Neid piiblitunde kuulates nägin ma Jeesust uues valguses. Jumal on andnud mulle teise võimuse ja uue silmapaari. Ma näen asju teisiti.“

Ta sai uuesti ristitud, sest ta avastas veenva armastuse, mis oli ehe ja nakatav.

Parandav kuulekus

Kuulekus on palju mustatud ja valesti mõistetud kontseptsioon. Lõpptulemusena viib Jumala käskudele kuuletumine inimkonna paranemiseni ja tuleb alati kasuks neile, kes seda teevad. See on tõeline väljendus meie armastusest Jeesuse vastu. Johannes kirjutab: „See ongi Jumala armastamine, et me peame tema käske, ja tema käsud ei ole raske.“ (1. Jh 5:3)

18-aastane noor naine lahkus kodust, et minna ülikooli. Semestri esimese nädala jooksul avastas ta, et üks loengutest pidi toimuma reede õhtul pärast päikeseloojangut. Ta läks õppejõu juurde ja selgitas, et seitsmenda päeva adventistina peab ta seitsmendat päeva hingamispäevana ega saa reedeõhtustel loengutel osaleda. Õppejõud oli pettunud, kuid keeldus loengu aega muutmast. Selle asemel et lasta keerulisel olukorral ennast heidutada, viis noor naine probleemi Jumala ette.

Nädal hiljem teatas õppejõud klassile, et muutis loengu aja reede hommikuks. Naisele teadmata oli ta ühendust võtnud kiriku juhtkonnaga ja küsinud: „Kas vastab tõele, et seitsmenda päeva adventistid peavad laupäeva hingamispäevana reedel päikeseloojangust laupäeval päikeseloojanguni?“ Kui õppejõud kuulis, et see tõesti nii on, muutis ta loengu kellaaega.

Tulemuseks oli kahekordne õnnistus, mis kinnitas noort naist tema usus, mõjutas tema õppejõudu ja pani teda naisest lugu pidama ning tegi õppejõu tuttavaks adventistide usu ja eluviisiga.

Tunnistusel on veenev jõud ainult siis, kui see saab päriselus täide viidud.

Õnnistusvõimaluste loomine

Jumala kuningriigi väärtused ja tõesed saavad õnnistada inimesi, kes neid tunnevad, ja mõjutada inimesi, kes neid ei tunne, ainult siis, kui koguduseliikmed neid väärtusi ja tõesid oma elus ja käitumises rõõmsalt täide viivad. Tunnistusel on veenev jõud ainult siis, kui see saab päriselus täide viidud. Kui teeme seda, mis on õige, aus ja tõeline, ning seisame Jumalariigi piibellike väärtuste eest, loome me Jumalale võimaluse tegutseda mitte ainult meie nimel, vaid puudutada ka teiste elu.

Jumala kuningriigi väärtused ja tõesed saavad õnnistada inimesi, kes neid tunnevad, ja mõjutada inimesi, kes neid ei tunne, ainult siis, kui koguduseliikmed neid väärtusi ja tõesid oma elus ja käitumises rõõmsalt täide viivad.

Mõelge sellele Taaveti küsimusele: „Issand! Kes võib tulla külaliseks sinu telki? Kes tohib elada su pühal mäel?“ (Ps 15:1) Vastus on selge: „See, kes elab laitmatult, teeb õigust ja räägib tõtt oma südames, kes keelt ei peksa, ei tee teisele kurja ega tõsta laimujuttu oma ligimese peale, kelle silmis on jumalatud põlatavad, aga auväärne need, kes Issandat kardavad.“ (Ps 15: 2–4)

Meie maailm on murtud ja segaduses. See väide kehtib kõikjal, kus leidub seitsmenda päeva adventiste. Selleks et me saaksime oma usku avalikult välja elada, peame seda priivaatselt ette valmistama ja kasvutama. Jumal kutsus Jeremijat üles „Jeruusalemma tänavaid läbi käima“, otsides kasvõi ühte inimest,

KÜSIMUSI ARUTELUKS

1. Kuidas saame elada viisil, mis peegeldab meie usku?
2. Mida peame oma elus muutma, et meie tunnistus oleks teistele tõsiseltvõetav?
3. Ainult Püha Vaimu töö aitab meie elu tõeliselt parandada. Kuidas leida julgust, et anda end Tema kätte? Mis takistab meid Tema kutsele vastamast?

kes käitaks ausalt ja otsiks tõde (Jr 5:1). Ka täna otsib Jumal selliseid inimesi: neid, kes tegelevad ausalt asjadega, mille nad Jumala kirjasõnast leiavad, kes elavad tões, usuvad Jeesusesse ja käivad eluteel Tema käskude järgi.

Igaüks meist võib Jumala kutsele kindlalt vastata, öeldes: „Kallis Issand, minust saab Sulle ustav inimene. Aita mul olla selline, milline ma peaksin tõelise kristlasena olema.“ Meie vastus loob Jumalale võimaluse õnnistada nii meid kui ka neid, kellega me kokku puutume. See on meie kui seitsmenda päeva adventistide rõõm. ☺

** Ellen G White, That I May Know Him (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1964), lk 306*

Audrey Andersson on Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse peakonverentsi Trans-Euroopa divisjoni peasekretär.

Tõlkinud Riti-Ly Lukk

Õppides püha elu

Kristlik elustiil ja Vaimu vili

ALAIN CORALIE

Kas saab olemas olla Adventpangaröövlite Assotsiatsioon? Võid öelda, et selline küsimus on naeruväärne, kuna on teatud elustiilid, mida ei saa adventismiga siduda. Kuidas siis peaksime oma usku väljapoole elama? See küsimus nõuab piibellikku vastust, ent on paraku ümbritsetud valedest. Vaatame kahte neist.

Vääritimõistmine: kaks olulist valet

Selgelt kristlik elustiil ei ole mõne inimese jaoks oluline, kuna nad tõrjuvad nägemast seost tõekspidamiste ja elustiili, õpetuse ja käitumise vahel. Siis on need, kes keskenduvad ainult reeglitele ja eeskirjadele, tõrjudes Kristuse oma usukogemuse keskpunkti välja.

Apostel Paulus seisis Galaatias silmitsi samasuguse olukorraga. Mõned kristlased uskusid, et vabadus Kristuses vabastab nad vajadusest eetiliselt elada (Gl 5:13–6:10). Seal oli ka teisi, kes uskusid, et nad saavad ära teenida Jumala

heakskiidu, järgides Vana Testamendi iganenud reegleid, sealhulgas ümberlõikamist (Gl 1:1–5:12).

Paulus vaidlustas mõlemad seisukohad. Neile, kes pidasid tegusid ebaoluliseks, rõhutas apostel, et Jumala rahva üle mõistetakse kohut nende tegude järgi (Gl 6:7, 8). Neile, kes uskusid, et teod aitavad neil teenida jumalikku heakskiitu, rõhutas Paulus, et „inimene ei saa õigeks Seaduse tegude kaudu, vaid usu läbi Jeesusesse Kristusesse“ (Gl 2:16). Apostel võtab arvesse, et evangeeliumisse juurdunud kristliku elustiilita on tulemuseks parimal juhul odav arm ning halvimal juhul perfektsionism.

Evangeeliumisse juurdunud kristliku elustiilita on tulemuseks parimal juhul odav arm ning halvimal juhul perfektsionism.

Pauluse järgi seisneb kristliku elu võti täielikus pühendumuses Kristusele läbi sisemise Püha Vaimu jõu ja kohaloleku. Kirjas Galaatlastele 5:22, 23 kasutab ta väljendit „Vaimu vili“ nimetamaks voorusi või iseloomujooni, mida Püha Vaim annab. Paulus loetleb üheksa voorust, mis annavad kokku „Vaimu vilja“. Need sisaldavad armastust, rõõmu, rahu, kannatlikkust, lahkust, headust, truudust, leebust ja enesekontrolli. Kõik need voorused esindavad Kristuse iseloomu, mida me oleme kutsutud Tema järgijatena ilmutama.

Vaimu vili ei ole inimese tehtud, vaid Jumala poolt antud.

Nagu tingimused osutavad, siis Vaimu vili ei ole inimese tehtud, vaid Jumala poolt antud. Nagu õunapuu ei saa kasvatada banaane ning sead ei lenda, on patusel inimesel võimatu ise jumalikke voorusi tekitada. Ainult Jumal saab seda

teha ning näidata oma iseloomu meis.

Sellest tulenevalt küsimus: kas me jagame piibellikku nägemust kristlikust elustiilist? Tõde on, et me ei saa ülistada Kristust oma peredes, kirikutes ja kogukondades, kui voorused nagu armastus, rõõm, rahu, kannatlikkus, lahkus, headus, truudus, leebus ja enesekontroll ei saa osaks meie kristlikust iseloomust ja elustiilist.

Õigesti mõistmine: kolm elujõulist tõe

Nüüd tõuseb küsimus: kuidas saab Vaimu vili juurduda meie südames ja avalduda meie igapäevaelus? Kirjas Galaatlastele 5:24, 25 viitab Paulus kolmele omavahel seotud viisile, milles avaldub tõeline kristlik elustiil viljakate jüngritena.

Esiteks: meie elus avaldub tõeline kristlik elustiil viljakate jüngritena, kui meenutame endale pidevalt, et „me kuulume Kristusele Jeesusele“ (salm 24, NASB). Vilja kandmiseks peame olema igapäevaselt ühenduses Kristusega (vaata Johannese 15:5). Tegelikult tähendab kristlaseks olemine enam kui uskuda kindlaid õpetusi ja kinni pidada kindlatest reeglitest; see tähendab südame põhjalikku muutust, mis viib kuulekuseni usus Jumalale.

Pane tähele, et Paulus paneb armastuse vooruste nimekirjas kõige ette, sest ta näeb seda ülima voorusena kui tõelise kristliku elustiili otsustavat tõendit. Teisalt ta hoiatab galaatlasi: „Teenige üksteist armastuses!“ (Gl 5:13) Peamine mõte on: meie igapäevane elu saab võimsalt evangeeliumi kuulutada. Ellen White esitab seda järgmiselt: „Ei ole suuremat kõneosavust kui vaikne, puhast ja tõelist kristlust täis elu ilukõne. Kelle sõnadel oleks rohkem mõju? Tugevaim argument evangeeliumi kasuks on armastav ja armastusväärne kristlane.“¹ Tõeline kristlik elustiil on Kristuse-keskne.

Teiseks: me kuulutame tõelist kristlikku elustiili viljakate jüngritena, kui lööme risti enda „patuse loomuse oma kirgede ja himudega“

(salm 24). Kristlastena me ei saa endale lubada liha tegusid (salmid 19–21) ja taotleda taevast. Me peame endale surema. Dietrich Bonhoeffer kirjutab: „Kui Kristus kutsub inimest, siis Ta palub tal tulla ja surra.“ Kristlastena võtame vastutuse juurida välja kogu umbrohu, mis ähvardab lämmatada meie vaimuliku elu, nii et Vaimu vili saaks õitseda. Praktilises elus tähendab see, et iga harjumus, tava või pahe, mis toidab vana elu eneseimetlemist ja enesevabandamist, tuleb hävitada. Tõeline kristlik elu on ennastsalgav.

Käia Vaimus tähendab olla Püha Vaimu mõju all kõigis oma elu valdkondades, sügavaimates mõtetes ja tunnetes meie igapäevastes suhetes ja tegemistes.

Kolmandaks: me kuulutame tõelist kristlikku elustiili viljakate jüngritena, kui me „käime Vaimus“ (Gl 5:25). Käia Vaimus tähendab olla Püha Vaimu mõju all kõigis oma elu valdkondades, sügavaimates mõtetes ja tunnetes meie igapäevastes suhetes ja tegemistes. See sisaldab olla kujundatud ja virgutatud Sõnas, palvet, ülistust, järgimist ja teenimist. On oluline meeles pidada, et kristlik elustiil, mida ei juhi Püha Vaim, ebaõnnestub armetult. Et astuda edasi Vaimus, peame tegema teadliku otsuse jätta vana, patune inimene nälga ja kasvatada Vaimu vilja.

Taevane jõud lubab meil saavutada seda, et tegutseme õigesti. Meie elustiili väärtused ei sarnane ega kohandu tavapärasega. Kui Vaim süüdistab meid valedes valikutes (mida me ütleme, laulame, vaatame meelelahutuseks jne), otsime alandlikult andestust. Vastukaaluks – kui meile tundub, et teeme edusamme, hoidume kriitilisest ja kohtumõistvast hoiakust kaaspalverändurite

KÜSIMUSI ARUTELUKS:

1. Miks on oluline Vaimu vilja välja näidata?
2. Kas on kindlaid elustiilimuudatusi, mida Püha Vaim soovib sul tungivalt teha?
3. Milline oleks sinu elu, kui sa annaksid täieliku kontrolli üle Jumala Vaimule?

vastu, kes võitlevad oma teel koos Jumalaga. Tõeline kristlik elustiil on Vaimust juhitud.

Kokkuvõte. Üks põhimõte

Vaimu vili, mis väljendub meie igapäevaelus, ülistab Kristust meie mõtetes, tunnetes ja käitumises. Ainult elav suhe Kristusega võib tuua elamiseks ja olemiseks uue viisi, mis kiidab Jumalat ning tõmbab inimesi Tema ligi. See ongi, mis moodustab tõelise kristliku elustiili: olla viljakad jüngrid, kes peegeldavad Kristuse-sarnasust oma iseloomus ja käitumises. Saagu see meie kogemuseks! ☺

¹ Ellen G. White „The Ministry of Healing“ lk 469, 470

Alain Coralie on Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse Ida-Kesk-Aafrika divisjoni peasekretär.

Tõlkinud Birgit Diedrichsen

Nautige elu täielikult!

TORBEN BERGLAND

Elades Jumala tervisepõhimõtete järgi

Me oleme loodud parema maailma jaoks. Me oleme loodud parema elu jaoks.

Kui Jumal selle maailma lõi ja inimsoo selle keskele asetas, siis „Jumal vaatas kõike, mis ta oli teinud, ja vaata, see oli väga hea“ (1Ms 1:31).

Jumal kujundas maailma ning elu selles täiuslikult heaks. Meid loodi elama elu, mis iga tegevuse, mõtte ja tundega peegeldaks, kuulutaks, ülistaks ja naudiks Jumala headust. See oli ja on praegugi Jumala kavatsus ja soov meie suhtes, kes elame selles maailmas.

Aga midagi läks valesti.

Langus

Eedeni aias valisid Aadam ja Eeva eemalduda Jumala poolt

kavandatud eluviisist. Nende valikuga langesid nii nad ise kui kogu loodu kirjeldamatusse valusse ja kannatustesse. Oleks nad ainult kuulunud, oleks nad ainult jäänud ustavaks, siis oleks kogu järgnenud kurjus jäänud olemata. Aga nad usaldasid Jumala asemel iseennast ning kuuletusid kuradile. Sellest ajast saadik on inimkonna lugu olnud truudusetuse tõttu vastupidine Jumala loodud kavandile, Jumala usaldamisele: täis valu, kannatusi ja surma.

Pääste

Jumal pole meid sellegipoolest hüljanud, Ta püüab jätkuvalt jõuda iga inimeseni siin maailmas. Jumal soovib headust nii sellesse maailma kui meie ellu.

Kuradi missioon seevastu on rünnata kõike, mis kuulub

Jumalale – kõike, mis Jumal on loonud, kõike, mis on hea, kõike, mis on elu. Me elame keset suurt võitlust Jeesuse ja Saatana vahel, hea ja kurja vahel, elu ja surma vahel. Jeesus püüab päästa, Saatan samal ajal hävitada. Me kõik oleme langenud kuradi rünnakute ohvriks. Me kõik oleme eksinud ja kõndinud oma teed (Js 53:6). Kuid kuhu tahes saatana hävitama läheb – Jumal on juba kohal, et otsida ja päästa (Lk 19:10). Jumal ei ole meid ega maailma hüljanud.

Jeesus ütles: „Mina olen tulnud, et neil oleks elu, ja oleks seda ülirohkesti.“ (Jh10:10) Tema missioon oli ja on kuradi kurjusele, kes „ei tule muu pärast kui varastama ja tapma ja hukkama“ (salm 10), vastu astuda ja sellest võitu saada.

Jeesuse missioon siin maailmas on elu, külluslik elu. Kuradi

missiooni on surm. Kurjuses pole elu. Kurjuses on ainult surm. Elu saab olla ainult Kristuses. Elu saab olla ainult selles, mis on hea. Elu – külluslikku elu – saab kogeda üksnes ustavaks jäädes juhiste, mille Jumal on loonud elamiseks selles maailmas.

Juba algusest peale on saatan olnud „valetaja ja vale isa“ (Jh 8:44). Tema meistritrikk on olnud veenda mehi ja naisi uskuma, et tema pakutu on parem, ihaldusväärsem, huvitavam ja rahuldustpakkuvam. Ta laseb paista halval, patusel ja kurjal heana. Tema suurim pettus on arusaamas, et tema pakutu teeb meid vabaks ja rikastab meie elu, vastandina Jumala pakutavale, mis piirab ja kahjustab. Kuid see on vale.

Päris elu, tõelist elu saab kogeda ainult selle kaudu, mida Jumal on loonud, õnnistanud ja andnud.

Päris elu, tõelist elu saab kogeda ainult selle kaudu, mida Jumal on loonud, õnnistanud ja andnud. Meie sügavamad igatsused rahuldab üksnes see, mille Jumal meie tegelike vajaduste rahuldamiseks annab.

„Armujärg ja au annab Issand ega keela head neile, kes laimamatult elavad.“ (Ps 84:12)

Jumal on elu ainus andja, alalhoidja ja tervendaja. Üksnes Tema, kes on elu loonud, saab määratleda, mis on hea. Piibel ongi Tema ilmutus inimkonnale sellest, mis on hea. Põhimõtted, milles Püha Vaim meid, kui me palvemeelselt Pühakirja loeme ja selle üle mõtiskleme, veevab, ongi Jumala retsept nii sinule kui minule parimaks eluks, mida on siin maailmas võimalik elada.

Loomisloost kuni töötuseni „uuest taevast ja uuest maast“ (Ilm 21:1), 1. Moosesest kuni Ilmutusraamatuni on Tema „andnud sulle teada, inimene, mis on hea“ (Mi 6:8). Ta ei keeldu andmast meile häid asju.

Elades keset hea ja kurja vahelise võitluse möllu, meenutades Eedenit ja igatsedes taeva järele, vajame igapäevast tervenemist ja taastamist. Jumal on määranud, kuidas me peaksime elama, ja Ellen White mõtiskleb selle eluviisi põhimõtete üle raamatus „Tervise teenistuses“.

Ta ütleb: „Puhas õhk, päikesevalgus, mõõdukus, puhkus, liikumine, õige toitumine, vee kasutamine, Jumala väe usaldamine – need on tõelised ravivahendid.“¹ Need terviseviisi eluviisi põhimõtted on samuti rünnaku all. Ellen White kirjutab, et „iga harjumus, mis hävitab füüsilist, vaimset või vaimulikku energiat, on patt ning et tervist tuleb hoida, kuuletudes seadustele, mille Jumal on kogu inimkonna hüvanguks andnud“.² Ta jätkab: „Olgu selge, et Jumala käskude tee on elutee. Jumal on kehtestanud loodusseadused, kuid Tema seadused ei ole meelevaldne sundus. Igas keelus, olgu see siis loodus- või moraalseadus, on töötus. Kui me sellele kuuletume, siis järgivad meid õnnistused. Jumal ei sunni meid kunagi õigesti toimima, kuid Ta igatseb meid päästa kurjast ja juhtida heasse.“³

Kui Iisraeli rahvas seisis töötatud maa piiril, siis Mooses esitas neile anudes üleskutse: „Vaata, mina panen täna su ette elu ja hea, surma ja kurja, kui ma täna sind käsin armastada Issandat, oma Jumalat, käies tema teedel ja pidades tema käskke, määrusi ja seadlusi, et sa võiksid elada ja paljuneda... Vali nüüd elu, et sina ja su sugu võiksite elada, armastades Issandat, oma Jumalat, kuulates tema häält ja hoidudes tema poole! Sest see on su elu.“ (5Ms 30:15–20)

Armasta Jumalat, kuula Tema häält, kõnni kuulekuses ja hoia Temast kinni.

KÜSIMUSI ARUTELUKS:

- 1. Millistes oma elu valdkondades tunned sa saatana rünnakuid kõige enam?**
- 2. Milliseid muudatusi palub Jumal sul oma elustiilis teha, et sa kogeksid täisväärtuslikku elu?**
- 3. Millised võimalused on sul Jumalalt jõu ja teistelt toetuse saamiseks, kui pühendud muutustele oma elus?**

Täna seisame teise töötatud maa piiril. Me elame viimastel päevadel, enne „uut taevast ja uut maad“ (Ilm 21:1). Üleskutse ja palve meile kõigile kõlab nii praegu kui igapäevaselt: armasta Jumalat, kuula Tema häält, kõnni kuulekuses ja hoia Temast kinni. Üksnes siis me teame, mis on hea, ja oskame valida elu. ☸

1 Ellen G. White, *The Ministry of Healing* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1905), lk 127

2 *Ibid.*, lk 113

3 *Ibid.*, lk 114

Torben Bergland on
Seitsmenda Päeva Adventistide
Koguduse peakonverentsi
tervisetööharu juht.

Tõlkinud Birgit Diedrichsen

Võrreldamatu Kristus

Kristliku elustiili eeskuju

Eakas apostel Johannes kirjutas: „Mida me oleme näinud ja kuulnud, seda me kuulutame ka teile, et teilgi oleks osadus meiega. Meie osadus on osadus Isaga ja tema Poja Jeesuse Kristusega.“ (1Jh 1:3) Ta lisas: „Kes ütleb enese püsivat temas, see on ka ise kohustatud käima nõnda, nagu tema on käinud.“ (1Jh 2:6) Apostel kirjeldab kristlasi kui inimesi, kes püüvad Kristuses ning on Temaga ühendatud. Kristliku elu osaks on pidev igapäevane kõndimine koos Issandaga.

Kristusesse jäämine tähendab, et usklikke on üles kutsutud elama nii, nagu elas Kristus.

Kristusesse jäämine tähendab, et usklikke on üles kutsutud elama nii, nagu elas Kristus. Johannes määratleb Kristusesse jäämise protsessi kui osadust Isa, Poja ja Püha Vaimuga ning samuti kaasusklikega. Kristlik elu põhineb ühisel reaalsusel – Jeesuse ohvrisurmal. Kristlus väljendub viisis, kuidas me elame Jumalale ning teistele inimestele.

Jeesuse elu iseloomustas muutuv vägi. Meil on sellele ligipääs, kuulates seda, mida Ta ütles („mida me oleme kuulnud“) ning tehes, mida tegi Tema („mida me oleme näinud“). Teiste sõnadega: kopeerides nii Tema ütlusi kui ka tegusid. Ta on kõrgeim ja viimane näide sellest, kuidas kristlased peaksid elama, kõndides nii, nagu kõndis Tema.

Jeesuse eesmärk on inimene uueks muuta

Jeesus tuli, et muuta radikaalselt nende elu, kes Teda kuulsid ja nägid. Ta kutsus inimesi oma jüngriteks. Jüngerlus ei tähenda ainult Tema õpetuste päheõppimist, vaid laskmist Tema Vaimu jõul muuta uueks meie elu (vt Jh 3:1–8). Jeesus, kosmilise Jumala väe allikas, tegi inimestest jüngreid, võttes ära kurja töö inimsüdames. Ta kutsus inimesi valima Teda.

Ta tegi justkui teadlase tööd, rajas jalgraja läbi džungli. Kuna selles tihedas džunglis polnud ühtki teed ega rajakest, võttis inimene endale kohaliku giidi. Pärast mõnda aega kõndimist ütles ta oma giidile: „Ma ei näe ühtki rada. Oled sa kindel, et me just liigume õiges suunas?“ „Mina olen tee,“ vastas juht. „Lihtsalt järgne mulle.“

Tänu Jumalale, et me võime järgneda kellelegi, kes tunneb teed! Vaadates sihi kaotanud ning kadunud inimkonda, ütles Jeesus: „Mina tunnen teed, järgne mulle!“ (vt Jh 14:6) Teda järgides oodatakse meilt „Jeesuse elu elamist“ (1Jh 2:6).

Jeesuse sõnad

Ütlema tagi on selge, et Jeesus püstitas standardi, mida tähendab olla kristlane. Tema hääl kostis linatänavatel, templis, õuedes, mere ääres. Oma rännakute jooksul avas Ta Jumala riigi väärtuseid ning põhimõtteid. Temas kõlas langenud planeedile taaskord Jumala hääl, mis juhendas inimkonda ja andis tähenduse sellele, mida Iisraeli lapsed olid Vanast Testamendist õppinud.

Mäejutlus on Jeesuse täiuslik kirjeldus eluteest neile, kes Teda järgivad ning soovivad esitada

maailmale oma identiteeti kristlastena.

Jutluses mõistab Jeesus hukka tapmise, eriti juhul, kui see sünnib vihaste sõnade kaudu (Mt 5:21, 22). Jeesus tähtsustab veelkord rahu-meelse elamise tähtsust ümberkaudsetega (salmid 23, 24). Ta kinnitab, et abielurikkumine ei seisne mitte teos eneses, vaid ka mõtetes, kus iharaid mõtteid hellitatakse. Tänapäeva interneti-ajastu pakub selliseid meelelisi väljakutseid, mis oleksid Jeesuse ajal olnud ennekuulmatud (salmid 27–30). Jeesus kinnitab abielu tähtsust ning tuletab oma kuulajatele meelde, et lahutus toob endaga kaasa hulga komplikatsioone (salmid 31, 32).

Jeesus kõneles õigusest ning selgitas, kuidas suuremeelsus on parem kui kättemaks (salmid 38–40). Samuti mainis Ta, et armastus – isegi oma vaenlaste vastu – on üks tõelise vaimulikkuse tunnuseid ning Jumala iseloomu selge peegeldus.

Jeesus ütles, et abivajajaid tuleb aidata, selle asemel et oma enda isekust toita (Mt 6:1–4). Jeesus tuletas oma jüngritele meelde sedagi, et tõelised aarded on ülal taevas (salmid 19–24) ja et meie vaimuliku elu kvaliteet ei sõltu materiaalistest asjadest. Kui me otsime Jumalat ja Tema kuningriiki, siis täidab Tema ise meie vaimulikud, emotsionaalsed ning materiaalsed vajadused (Mt 6:25–34).

Jumala armastamine paneb aluse kogu käsupidamise võimlikkusele.

Depressiooni ja ärevuse ajastul peaksime kinni hoidma Jumala armastusest ning usaldama, et Ta rahuldab kõik meie pisimadki vajadused. Kui meil tekib kiusatus mõista kohut teiste vigade üle, pidagem meeles, et Jeesus andis nõu seda mitte teha ning tunnistada kõigepealt iseenda ebatäiuslikkust (Mt 7:1–5).

Jeesuse õpetused on üles ehitatud nii, et need annavad elule tähenduse, nauditavuse ning muudavad selle tõhusaks teiste teenimises. Jumala kuningriigi põhiväärtuste südames on armastus. Tema armastamine ei tähenda pelgalt veel ühe käsu pidamist; see on pigem nagu liim, mis hoiab koos kogu meie vaimuliku elu. Jumala armastamine paneb aluse kogu käsupidamise võimalikkusele (1Kr 13). Armastuse väljendamine ei avaldu siis mitte vaid nende suhtes, kes meile meeldivad, vaid isegi meie vaenlaste puhul.

Kahjuks leiame sageli, et on nii raske teisi armastada ning isegi kogudused muutuvad mõnikord paikadeks, kus valitsevad pinged ja konfliktid. Need lõhuvad ühtsuse ning Kristuse-keskse identiteedi. Apostel Johannes pidi sellest üsnagi teadlik olema, sest ta kirjutas: „Jah, see ongi sõnum, mida te olete kuulnud algusest peale, et me peame üksteist armastama.“ (1Jh 3:11)

Jeesuse teod

Piibli kohaselt väljendub iseloom ja identiteet meie tegude kaudu. Jeesuse identiteet polnud mitte mingil moel varjatud ega teiste jaoks ligipääsmatu. Ta sai inimeseks, et esitada oma teguviisi kaudu jumalikku identiteeti.

Kui Ristija Johannes oli vangipandud, saatis ta sõnumitoojad Jeesuse juurde, et teada saada, kas Tema oli tõesti Messias. Jeesus ei avaldanud ennast Johannese jüngeritele mitte ainult selle läbi, mida nad kuulsid Teda kõnelevat, vaid eriti Tema tegude läbi, mida nad nägid (Mt 11:1–6).

Inimese teod näitavad tema iseloomu. Jeesus sõi koos maksukogujate ja patustega, väljendades samas

jumalikku kaastunnet (Mt 9:11–13). Ta elas elu, mis oli täielikult allutatud Isa tahtele (Jh 5:19) ning tugevdas oma suhet, suheldes Isaga palves ja Pühakirja tundmaõppimises. Ta pühitses hingamispäeva (Lk 4:16); armastas oma vaenlasi ja palvetas nende eest (Mt 26:51–53; Lk 23:34). Kiusatud olles võitis Ta ära kurja (Mt 4:1–6) ning lõi hingevaenlast. Ta vabastas kurjast vaenlastest vaevatud ning ka haigustest rõhutuid (Mk 1:32–34).

Kõik Kristuse teod peegeldasid Tema identiteeti.

Kui rahvas nägi Jeesust imetegusid tegemas, sealhulgas kahte pimedat meest tervendamas, tunnistasid nad, et Ta kasutas oma väge teiste teenimiseks (Jh 9:33). Kõik Kristuse teod peegeldasid Tema identiteeti. See näitab eluteed neile, kes Teda järgivad, ning on osa Tema kogudusest. Kogu Tema elu oli näidis Jumala lõputust armastusest oma loodolevuste vastu. Tema ristilöömine ning selle kaudu meie pattude lunastamine on ülim näide Jumala armastusest inimkonna vastu (Jh 3:14–16; 1Jh 4:7–10).

„Ma olen kristlane“

Jeesus tuli näitama, kes Ta on – nii sõnade kui ka tegudega. Kuid kõige enam väljendus see Tema käitumises. Tema käitumisviisist mõistsid inimesed, et Ta on Jumala Poeg.

Külastades riiki, kus islamiusulised ja kristlased elavad kõrvuti, võtsin kord takso, et sõita koosolekule. Sõidu ajal küsisin taksojuhilt tema religioossete vaadete kohta. Ta vastas laia naeratusega: „Ma olen moslem.“ Mainisin talle oma moslemitest sõprade kohta, kui pühendunud nad Allahile on.

Siis küsis ta minu usu kohta ning ma vastasin, et olen seitsmenda päeva adventist. Ta hakkas muheledes naerma ning hüüatas: „Minu külas on palju adventiste ja paljud neist on paremad moslemid kui

KÜSIMUSI ARUTELUKS

1. Miks esitab Piibel Jeesust meile kui eeskuju?

2. Miks peaksime joonduma Jeesuse järgi? Kas selleks, et olla täiuslikud? Või et olla Jumala poolt vastu võetud? Ehk selleks, et teenida teisi? Võib-olla kõik kolm aspekti kokku pannes?

3. Mida arvate: kas on õige teatud olukorras oma adventidentiteeti varjata?

mina. Nad lähevad oma mošeesse mitu korda nädalas ning veedavad laupäeva oma Jumalat teenides ning head tehes. Nad on vagad inimesed ja palvetavad rohkem kui kolm korda päevas. Nad ei söö sealihaga ega tarvita alkoholi!“

Inimesed teavad meid kõigepealt selle järgi, kuidas me elame (meie teod), ning seejärel meie õpetuste järgi. Jeesuse religioon ei seisne pelgalt intellektuaalsete väidete kogumis või teoloogilises süsteemis, vaid tões elamises, mis hõlmab kogu inimese. See on muutev tõde, mis muudab radikaalselt meie mõtted, sõnad ja teod.

Ellen White kirjutas: „Kristus on meie eeskuju, täiuslik ja püha näide, mis on meile antud järgimiseks. Me ei saa kunagi eeskujuga võrdväärsiks, kuid me võime imiteerida ja sarnaneda sellele vastavalt oma võimetele.“*

Selline religioon, mida teised näevad meie tegude kaudu, avab neile ukse kuulma ja õppima tõe enda kohta. See tähendab kõndimist nagu Jeesus kõndis. ☺

* Ellen G. White, *Advent Review and Sabbath Herald*, 5.02.1895

Angel Manuel Rodriguez oli aastail 2001–2011 Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse peakonverentsi Piibliuuringute Instituudi direktor.

Tõlkinud Teele Veleski

Elumuutvad kohtumised

KLAUS POPA

Kristlik elustiil ja meedia

„Kumb sa oled, mu poeg?“ (1Ms 27:18) Huvitav, kas Jaakob ootas, et tema isa lisaks selle küsimuse esitab? Tõenäoliselt ta lootis ja palvetas, et omavaheline vestlus jääks ennemini lühikeseks. Isa pigem naudiks vaikides Jaakobi toodud toitu ja siis lahkuks Jaakob telgist. Ehk siis – ei mingeid komplikatsioone. Nüüd, küsimusega silmitsi, tuli Jaakobil vastata.

Aga mida? „Ma olen Jaakob, sinu poeg?“ See oleks küll aus, kuid tema isa teadnuks selsamal hetkel, et teda on tahetud petta. Mis veelgi hullem, mis saaks siis ihaldatud õnnistusest? Kas see muutuks needuseks? Jaakob otsustas valetada ja vastata: „Mina olen Eesav, sinu esmasündinu.“ (19. s) Ta esines oma vennana, et saada kätte õnnistus. Ilmselgelt kahtlev Iisak üritas jätkuvalt aru saada, kes teda teenib. Lõpuks õnnestus Jaakobil oma isa veenda, et ta on Eesav, ja Iisak õnnistas teda.

Olla päris

Mõned aastad tagasi vestlesin ühe kogudusejuhiga meedia kasutamise eest evangeeliumi kuulutamisel. Ta oli tegutsenud meedias 20 aastat. Meie vestluse käigus sõnas ta: „Seitsmenda päeva adventistidena oleme me alati olnud esimesed kasutama evangeeliumi kuulutamiseks kõige kaasaegsemaid meedia võimalusi. Selleks et kolme ingliskeelne kuulutus jõuaks veelgi suurema auditoriumini, hakkasime 90-ndatel evangeeliumi kuulutama satelliitsidet kasutades ja mitmed aastad hiljem käivitasime telekanalid. Varsti on meie käsutuses ülemaailmselt suurim kristlik televõrk. Eri

tüüpi meedia vahendusel oleme jõudnud ning jõuame hea sõnumiga armastavast Jumalast jätkuvalt miljonite ja miljonite inimesteni kogu maailmas. Milline tohutu õnnistus!“ Seejärel tegi ta pausi. „Teate, mõnikord ma mõtlen, kas me mitte ei kipu edastama ilusat ja täiuslikku „usumaailma“, mis ei vasta sellele, kes me igapäevaelus oleme.“ Ta tegi veel ühe pausi. „Kas me keskendume peamiselt sellele, et näidata, mida me peaksime uskuma ja kuidas meie usuolu peaks välja nägema ning see läbi distantseerume oma ebaõnnestumisest, oma vajakajäämistest ja puudustest? Meil on raske enesele ja teistele tunnistada, et me pole nii head, kui tahaksime olla, ega sellised, nagu see telesaates nähtav „ideaalne usk“ eeldaks.“

Sedasorti küsimustele saab igaüks vastata ainult isiklikult. Mitte keegi ei saa kellegi teise eest seda teha. Ometigi on paljud meist oma usust tunnistades silmitsi samasuguse olukorraga. Usukogukonnana tahame aidata võimalikult paljudel inimestel Jumalaga tuttavaks saada. Niisugune eesmärk võib seada meid kiusatusse näidata teisele ideaali, aga mitte tegelikkust. Miks?

Lood ebaõnnestumistest ja puudustest ei ole sugugi nii innustavad kui edulood, kas pole?

Esiteks, igaüks soovib saavutada ja kogeda ideaali. Teiseks, ideaali edasiandmine näib olevat tõhusam.¹ Lood ebaõnnestumistest ja puudustest ei ole sugugi nii innustavad kui edulood, kas pole? Kolmandaks, usust kõnelemine tähendab ka

Jumala seadust, universaalseid tõdesid ja põhimõtteid, mis ei ole seotud kultuurilise konteksti, konkreetselt ajahetke ega teiste inimestega.² Neljandaks, kas pole siis kõige olulisem Jumal ja mitte meie, Jumala headus ja halastus ning Tema lunastusplaan inimkonnale? Viimaseks, me ei taha, et inimesed kaotaksid usalduse Jumala vastu ja loobuksid usust meie ebatäiuslikkuse tõttu. Need kõik on head ja mõistetavad põhjused teha saateid just nimelt ideaalsest usust ja ideaalsest elust.

Meie mure peletada inimesi Jumalast eemale, kui nad meie ebatäiuslikkust näevad, võib viia selleni, et õpime varjama oma ebameeldivamaid külgi ja hakkame end presenteerima toredamatenä, kui tegelikult oleme.

Meie mure või lausa hirm peletada inimesi Jumalast eemale, kui nad meie ebatäiuslikkust näevad, võib viia selleni, et õpime varjama oma ebameeldivamaid külgi ja hakkame lõpuks end presenteerima toredamate inimestena, kui me tegelikult oleme. Võime hakata rohkem muretsema selle pärast, kas meid ikka nähakse positiivses valguses, kui selle pärast, millised me tegelikult oleme. Usust rääkimine muutub niimoodi pigem mureks välise kui olemuse ja iseloomu pärast, pigem näilisuse jagamiseks kui ausaks tunnistamiseks ja reaalsete

olukordade jagamiseks. Evangeeliumi kuulutamine meedia vahendusel muudab usu esitamise täiusliku ihaldusväärsel projektioonnina palju lihtsamaks, kui see oleks võimalik isikliku kohtumise korral, sest inimese ja inimese vahel seisab meedium (TV, raadio, sotsiaalmeedia jne). Meil on võimalik hoida hästi väljavalgustatud kütkestavat vaimulikku kogemust lahus reaalsest usukogemusest, mis tuleb ilmsiks päevavalguses.

Läbimurre

Selle kõige keskmeks näib olevat meie hirm ärapõlgamise ees – nii individuaalselt kui kollektiivselt, usukogukonnana. Seepärast võib keskendumine Jumala täiuslikkusele, Jumala seadusele ja universaalsele teele tõdedele ning tõekspidamistele ja põhimõtetele toimida sobiva tähelepanu hajutaja või lausa vabandusena, et mitte vadata otsa oma puudustele, neid mitte aktsepteerida ega neist tunnistada. Tegelikult on usust tunnistamise eesmärk aga veenda teisi mitte selles, et tunnistaja on hea ja väärikas, vaid et Jumal on hea, hooliv ja armuline. Temas leivad inimesed omaksvõtu, andestuse ja elu.

Teel itta ilmutas Jumal end Jaakobile Lunastajana ja õnnistas teda. Jumal ei teinud seda mitte selle pärast, kes Jaakob oli, vaid sellest hoolimata. Jaakob igatses õnnistust, kuid ei väärinud seda – aga ta sai õnnistuse selle pärast, kes Jumal on (1Ms 28:10–12).

Need mõtted ei puuduta ainult meediateenistuse professionaale. Sotsiaalmeedia universumis, keset sõnade, kujutiste ja videoklippide lakkamatut tsunamit kogevad inimesed kogu maailmas pinget, mida põhjustab vastuolu nende tegeliku olemuse ja nende sotsiaalmeedia kuvandi vahel. Me elame hoolikalt konstrueeritud, hästikorrastatud ja ilustatud pühade selfide maal. Ja ometi on põhimõtteline küsimus „Kes ma olen?“ paljude jaoks meist pakilise eksistentsiaalse tähtsusega. See on küsimus, millega me peame tegelema. Küsimus, kas kõik see,

mida me eri sotsiaalmeediaplatvormidel terve maailmaga jagame, peegeldab lõppkokkuvõttes ebatõest, poleeritud ja üleelusuurust valemmina või me lubame inimestel näha täpsemat ja realistlikumat pilti sellest, kes me oleme?

Me elame hoolikalt konstrueeritud, hästikorrastatud ja ilustatud pühade selfide maal.

20 aastat hiljem otsustab Jaakob koju tagasi pöörduda. Suure hirmu ja ärevusega valmistub ta kohtuma oma venna Eesaviga. Ent täiesti ootamatult tuleb Jaakobil võidelda öösel võõraga, kes osutub olevat mitte maist päritolu. Keset võitlust sõnab Jaakob: „Ei ma lase sind mitte [lahti], kui sa mind ei õnnista!“ [1Ms 32:27] Kas kõigi nende aastate järel kahtles ta ikka veel oma õnnistuses?

„Mis su nimi on?“ küsib võõras. Ma kujutan ette, et Jaakob oli üllatunud või lausa šokeeritud, et tema vastane küsib temalt sedasama, mida oli 20 aastat tagasi küsinud isa. „Kes sa oled?“ Kas Jaakob mängib taas kedagi teist selleks, et saada õnnistatud? Või on ta seekord aus, võimalikest tagajärgedest hoolimata?

„Jaakob,“ vastab ta. Lõpuks ometi on tal julgust olla tema ise – Jaakob, kannast hoidja, petja.

Usk on alati isiklik, see on suhe ja see väljendub meie elus.

Usk on alati isiklik, see on suhe ja see väljendub meie elus. Usk hõlmab kogu meie olemust. Usust tunnistamine terviklikul moel eeldab tunnistust nii heast kui halvast, meie kordaminekutest ja ebaõnnestumistest, meie võitlustest ja keerulistest olukordadest, ka meie armastusest

KÜSIMUSI ARUTELUKS

1. Miks on nii raske olla päris ja näidata end sellisena, nagu me tõeliselt oleme?
2. Missugune vahe on meediatarbimisel ja meedia esitamisel?
3. Kuidas saame aidata järgmise põlvkonna adventiste, et nad oskaksid meediat tarbida tervislikus koguses?

ja puudulikkusest. Piibel ei karda haavatavust. Piibli kirjutajad andsid avatult ja varjamata ülevaate *kogu* olukorrast, mitte ainult parketikõlblikest sündmustest.

Tolle ootamatu kohtumise käigus Jumalaga tuli Jaakobil seista silma vastu iseendaga. Ta otsustas tunnistada seda, kes ta on. Kas meie julgeme astuda sellele rajale, tehes end haavatavaks, sest teised näevad meie tõelist mina? Jumala armastus, hoolivus ja arm löid Jaakobi hingele turvalise ja vabastava paiga. Jumal on ustav. Ta teeb sedasama ka meie heaks. ☸

1 Marketingi- ja reklaamiekspertidid tõestavad iga päev, et täiuslikud naeratused, täiuslikud kehad, täiuslikud rannad ja täiuslikud päikeseloojangud müüvad edukalt kõike – hambapastat, karastusjooke, autosid ja palju muud.

2 Apostel Paulus kuulutab: „Nõnda on siis Seadus püha ning käsk on püha, õige ja hea.“ (Rm 7:12)

Klaus Popa on Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse Euroopa meediakeskuse Stimme der Hoffnung'i tegevjuht.

Tõlkinud Jana Rosin

Kõik on Ta hästi teinud

GINA WAHLEN

Seksuaalsus ja kristlik eluviis

Ta ei olnud päris kindel, kuidas kõik juhtus – aga nii see läks. Monica¹ kasvas üles seitsmenda päeva adventistide kodus ja kristliku eluviisi järgimine oli tema jaoks loomulik.

Siis kohtas ta Marki, kaasõpilast adventkollidžist. Nad veetsid koos aega, sageli ainult kahekesi, ja üks asi viis teiseni, kuni mõlemad alustasid üksmeelselt intiimset seksuaalsuhet.

Monica teadis, mida Piibel abieluvälise seksuaalvahekorra kohta õpetas. Ta püüdis sageli oma südametunnistust vaigistada mõttega: „Kuidas saab miski, mis tundub nii hea, olla nii vale?“

Mark ja Monica ei ole üksi. Ameerika Ühendriikide Rahvusliku Tervise statistika Keskuse andmete põhjal on 88,8% Ühendriikides elavaid naisi vanuses 15–44 ja 89,9% mehi vanuses 20–44 raporteerinud, et nad on olnud abielueelses seksuaalvahekorras.² Keskmine vanus esimese seksuaalkogemuse ajal on naiste puhul 17,3 aastat ja meeste puhul 17,0 aastat.³

Piibel on täis viiteid seksile ja seksuaalsusele ning toimib juhisena tervislike rollide ja suhete osas.

Loomulikult on abielueelne seks ainult üks tõsistest seksuaalpattudest, mida Pühakirjas keelatakse. Sellegipoolest mõtlevad paljud, kuidas võib miski olla vale, kui see tundub õige. Kuidas on omavahel ühendatud seksuaalsus ja kristlik eluviis?

Piibellik juhised

Piibel on täis viiteid seksile ja seksuaalsusele ning toimib juhisena tervislike rollide ja suhete osas. Piibli esimesed viis raamatut „reguleerivad seksuaaltegevust ja panevad paika seksuaalsed rollid. Prohvetlik kirjandus kasutab seksuaalseid metafoore, kui annab teada Jumala kohtuotsusest lepingu murdmise korral. Tarkuskirjandus eristab targa seksuaalpeingu rumalast ja kasutab seksuaalseid kujundeid, et iseloomustada tarkust. Evangeeliumides meenutatakse Jeesuse sõnu ja tegusid ning kasutatakse neid Tema jüngrite seksuaalkäitumise ja -meelsuse kujundamiseks. Epistlites tegeletakse seksuaalkäitumise konkreetsete küsimustega. Ilmutusraamatust leiab seksuaalseid kujundeid ja juhiseid.“⁴

Kuna meil on käeulatuses sellised inspireeritud viited, teeme hästi, kui uurime neid juhiseid, paneme tähele hoiatusi ja nõudleme jumalikke õnnistusi.

Alguses lõi Jumal inimolendid selgelt eristatava seksuaalidentiteediga: „Ta lõi tema meheks ja naiseks“ (1Ms 1:27). Aadam loodi maapõrmust ja Eeva Aadama küljeluust, tuues niimoodi esile läheduse, mida need kaks pidid jagama.

„Ja Aadam ütles: „See on nüüd minu luust ja liha minu lihast. Teda peab hüütama mehe naiseks, sest ta on mehest võetud!“ Seepärast jätab mees maha oma isa ja ema ning hoiab oma naise poole, ja nemad on üks liha! Ja nad olid mõlemad alasti, Aadam ja tema naine, ega häbene nud.“ (1Ms 2:23–25)

„Üks liha“ olemine hõlmab kahe eraldiseisva inimese südame, meele ja hinge kokkusulamist. See sisaldab füüsilist, vaimset, emotsionaalset ja vaimulikku ühtsust kooskõlas meie

kui inimolendite tervikliku loomusega.

Jeesus kinnitab, et abielu on mõeldud lahutamatuks ühenduseks ühe mehe ja ühe naise vahel.

Jeesus kinnitab, et abielu on mõeldud lahutamatuks ühenduseks ühe mehe ja ühe naise vahel (Mt 19:4–6). See ühendus on mõeldud tooma rõõmu, naudingut ja füüsilist terviklikkust. Ning samal ajal, kui Piibel räägib abielu intiimsuse rõõmudest, kirjeldab see ka „seksuaalsuse valesid väljendusi ja nende negatiivset mõju inimestele ning ühiskonnale. See hoiatab inimesi laastava seksuaalkäitumise eest, nagu näiteks hooramine, abielurikkumine, homoseksuaalne lähedus, verepilastus ja polügaamia.“⁵ Kuna need kombad õõnestavad seda ilusat põhjust, mis Jumalal inimese seksuaalsuse jaoks on, hoiatatakse meid nendega mitte tegelema (1Ts 4:3–5; Rm 1:26, 27; 1Kr 6:9–11).

Seksuaalsus on meie identiteedi lahutamatu osa.

Jumala antud identiteet

Seksuaalsus on meie identiteedi lahutamatu osa. See oli põhiosa „isiklikust identiteedist ja kogukonnalust Piibli aegadel, täpselt nagu tänapäevalgi.“⁶ Arusaam, kes me oleme, paneb aluse sellele, kuidas suhtume teistesse ja maailma enda ümber. Piiblis avaldub selgelt see, kes me oleme ja kuidas peaksime elama.

Eedeni aias andis Jumal oma lastele kaks märki nende identiteedist: (1) hingamispäev, mis meenutab

meile, et Tema on meie Looja ja Issand; (2) meie isiksus, loodud meheks või naiseks, Jumala näo järgi. Need kaks märki on alati inimeste juures põhjanevad.

Oma artiklis „Seksuaalsus kui midagi püha“ toob David Thomas välja: „Seksuaalsus on osa sisemisest ruumist, kus hoiame pühi asju. Seega, kui seksuaalsuse vastu ei tunta sobilikku austust ja kui seda labastatakse, tunneb inimene end vähemväärtusliku ja rüvetatuna. Seksuaalsuse väärkohtlemine või selle rüvetamine kellegi teise poolt on nii solvav kui ka ohtlik, sest sedasi tallatakse elu sisemise pühamu peal.“⁷

Kauakestvad mõjud

Nii juhtus Marki ja Monicaga. Nende kirgliku romaani jooksul saatsid seda keelatud armuafääri põnevustunne ja meeleline nauding. Aga hiljem kogesid nad süütunnet, kurbust, hirmu ja kahetsust ning läksid mõlemad oma teed, kandes endas arme, mis mõjutasid nende sisemist olemust ning kahjustasid nende minapilti ja suhteid teistega. Tervenemine tuli ainult meelt parandades ja Jumala juurde tagasi pöördudes.

Klassikaline Piibli näide seksuaalsust truudusetusest on Taaveti ja Batseba lugu, mis on kirjas 2. Saamueli raamatu 11. peatükis. Jumal oli Taavetit tohutult õnnistanud ning tema kuningriik oli saanud tugevaks. Aga iha ja abielurikkumise patu kaudu, millele järgnes mõrv, sööstis Taavet kurbuse sügavikku, millest ta kunagi täielikult välja ei

tulnud, kuigi ta kahetses sügavalt ja sai Jumalalt andeks (Ps 51; 32).

Võrdle Taaveti kogemust Joosepiga, kes hüüdis, kui ta seisis pea-aegu ületamatu kiusatuse ees: „Kuidas tohiksin siis teha seda suurt kurja ja pattu oma Jumala vastu?“ (1Ms 39:9) Joosepi ausameelsus, puhas südametunnistus ja usaldus Jumala vastu andsid talle tumedatel päevadel jõudu ja viisid ta vabane-mise, au ning leppimise valgusse.

Jumala plaani järgides

Jumal ei soovinud kunagi, et kogeksime neid rohkeid negatiivseid tagajärgi, mis tulevad keelatud ja ebaloomulikest seksuaalsuhetest. Ta hoiatab, et isegi ebapuhtad mõtted on ohtlikud (Mt 5:28), nagu näiteks pornograafia kõigis selle vormides (vt Ps 101:3).

„Põgenege kõlvatuse eest!“ öeldakse meile. „Mis tahes patt, mida inimene iganes teeks, on väljaspool tema ihu. Kuid kes hoorab, see patustab iseennese ihu vastu.“ (1Kr 6:18)

Tema plaani järgides saavad meile osaks kõik naudingud, mida Tema igatseb meile jagada.

Just sellepärast näitas Jumal oma armastuses ja hoolitsuses meie vastu, kuidas kõige paremini elada, ning andis selged juhised, kuidas hoolitseda meie elu kõige isiklikuma

KÜSIMUSI ARUTELUKS

1. Kuidas on identiteet ja seksuaalsus omavahel seotud?

2. Millised on Jumala eesmärgid inimese seksuaalsuse jaoks?

ja eraviisilisema valdkonna eest. Tema plaani järgides saavad meile osaks kõik naudingud, mida Tema igatseb meile jagada. Nende jaoks, kes on abielus, hõlmab see ka seksuaalse läheduse rõõme. Aga ükskõik, kas oleme vallalised või abielus, annab meile rahulolu ja turvatunnet teadmine, et oleme loodud Tema näo järgi, et Tal on meie elu jaoks imeline ja rahuldustpakkuv plaan ning et Ta täidab meie sügavaimad igatsused. ☺

Gina Wahlen on Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse peakonverentsi toimetaja ja projektijuht Silver Springis Marylandis Ameerika Ühendriikides.

Tõlkinud Ly Kaasik

1 Nimed on muudetud.

2 Rahvuslik küsitlus perekonna kasvu kohta, Rahvuslik Tervisestatistika Keskus, www.cdc.gov/nchs/nsfq/key_statistics/p.htm.

3 Samas; www.cdc.gov/nchs/nsfq/key_statistics/s.htm#sexualactivity.

4 Barry L. Bandstra ja Allen D. Verhey „Seks, seksuaalsus“, „Rahvusvaheline standardne piiblientsüklopeedia“, toim. Geoffrey W. Bromiley, kontrollitud väljaanne (Grand Rapids: Eerdmans, 1988), kd. 4, lk 429.

5 „Juhised Seitsmenda Päeva Adventistide Kogudusele, kuidas vastata muutuvatele kultuurihoiakutele homoseksuaalsuse ja teiste alternatiivsete seksuaalpraktikate osas“, vastu võetud 17. aprillil 2014, <https://tinyurl.com/https-www-adventist-org-arti>.

6 Bandstra ja Verhey.

7 David E. Thomas „Seksuaalsus kui midagi püha“, Adventist Review, 20. Juuni 2013, lk 26.

Elades lõpuajas

ELLEN G. WHITE

Kristlik elustiil ja viimsepäeva sündmused

„**S**est Jumala arm, mis toob pääste, on ilmunud kõigile inimestele ja õpetab meid, et me – lahti öeldes jumalastusest ja maisetest himudest – elaksime praeguses maailmas mõistlikult, õigesti ja jumalakartlikult, oodates õndsat lootust ja suure Jumala ja meie Päästja Jeesuse Kristuse aulist ilmumist; kes iseennast andis meie eest, et ta võiks meid lunastada kogu ülekohtust ja puhastada meid temale eriliseks rahvaks, kes on agar tegema häid tegusid.“ (Tt 2:11-14, KJV, otsetõlge eesti keelde)

See Pühakirja tekst õpetab midagi sootuks erinevat sellest, mida kõnelevad paljud, kes väidavad end uskuvat evangeeliumi. Meid kutsutakse üles elama praeguses maailmas mõistlikult, õigesti ja jumalakartlikult, oodates suure Jumala ja meie Päästja Jeesuse Kristuse aulist ilmumist.

Mõned panevad minu tööle vastu, kuna ma õpetan, et meie kohus on oodata Kristuse isiklikku ilmumist taeva pilvedes. Nad on väitnud: „Kui kuulata seda, mida proua White on rääkinud Kristuse tulekust, siis võib mõelda nagu oleks Issanda päev pidanud olema kohe käes; ja ta on samal teemal jutlustanud viimased nelikümmend aastat ja Issand ei ole ikka veel tulnud.“

Samasugust vastuväidet oleks võinud tuua ka Kristuse enda sõnade suhtes. Ta ütles armastatud apostli suu kaudu: „Vaata, ma tulen pea!“ ja Johannes vastas: „Olgu nii, tule Issand Jeesus.“ Jeesus rääkis neid sõnu hoiatuse ja julgustuse sõnadena oma rahvale; ja miks ei peaks meie neid tähele panema? Issand ütles, et ustav on see inimene,

keda leitakse valvamas ja Teda ootamas ...

Kristuse tuleku täpset aega ei ole teada antud. Jeesus ütles: „Ükski inimene ei tea päeva ega tundi.“ Kuid Ta andis ka oma tuleku märgid ja ütles: „Kui te näete kõiki neid asju, siis teadke, et see on ligi, ukse ees.“ Ta käskis neid Tema tuleku märkide ilmudes: „Vaadake üles, tõstke oma pead, sest teie lunastus on ligidal.“

Neid asju silmas pidades kirjutas apostel: „Teie, vennad, ei ole pimeduses, et see päev võiks tabada teid nagu varas. Teie kõik olete valguse lapsed ja päeva lapsed.“ Kuna me ei tea Kristuse tuleku tundi, peame me elama käesolevas maailmas mõistlikult ja jumalakartlikult „oodates õndsat lootust ja suure Jumala ja meie Päästja Jeesuse Kristuse aulist ilmumist.“

Kristus andis iseennast meie eest, et Ta võiks meid lunastada kogu ülekohtust ja puhastada meid Temale eriliseks rahvaks, kes on agar tegema häid tegusid. Tema rahvas peab Tema esindajatena säilitama oma maailmast erineva iseloomu. Iga ühe jaoks Tema rahva hulgast on töö. Kui nad tahavad olla tõeliselt mõjuavaldavad töötajad koos Jumalaga, siis peaksid rikkad tooma oma vahendid, lugupeetud oma mõju, õppinud oma tarkuse, vaesed oma vooruse. Selleks et peegeldada Jumala au valgust, mis paistab Jeesuse Kristuse näost, peavad nad saama Jumalaga õigesse suhtesse.

Me loeme grupist inimestest, kes asetavad Kristuse tuleku päeva kaugesse tulevikku; selliste inimeste jaoks on Tema tulek nagu varga tulek öösel ja neid tabab äkitselt hävitus. Kui palju on neid, kes lasevad end lihaliku turvatunde hällis magama uinutada, kuid meil on aeg unest ärkata. Apostel ütleb: „Meie ei ole öö ega pimeduse lapsed. Siis

ärgem magagem nagu teised, vaid valvakem ja olgem kained.“

Me peame olema ärkvel, et määrgata ajamärke ja hoiatada inimesi. Maailmas on palju neid, kes püüavad inimeste hirmu ja ärevust vaigistada ja kes ütlevad: „Rahu, rahu,“ kui rahu ei ole, kuid me peaksime võtma sellele vastupidise kursi. Paljud ütlevad ülesärritatud inimestele: „Ärge laske ennast häirida, jätkake jumalakartmatuses, jätkake ennast ülistades ja lõbudes elades. Issanda päev ei ole lähedal.“

Kas Kristus ei pidanud midagi olulist silmas, kui Ta ütles: „Vaata, ma tulen varsti.“? Kas Ta mitte ei näinud, et Tema kogudus vajab selle tõsise sündmuse meele hoidmist? Kas meiegi ütleme koos viimse-päeva pilkajatega: „Kus on tema tulemise tõotus? Sest sellest ajast, kui isad läksid magama, jätkub kõik samamoodi nagu see oli loomise algusest“? Ma ei kavatse selle grupi hulka kuuluda. Ma kavatsen äratada inimesi Kristuse peatse tagasituleku kuulutusega.

Suur vastutus

Neil, kes tunnevad käesoleva aja tõde, on maailma ees suur vastutus. Nad peavad hoiatama inimesi eesolevate kohtumõistmiste eest. Nad peavad esitama inimestele Kristust. Nad ei pea ringi käima oma olukorda kirudes, oma pimedusest rääkides ning tee raskuse üle kurtes ja nurisedes; nad peavad tõstma oma mõtled ja arusaamise Jumala ette, avama oma südame ukse Jeesusele ning lubama Tal sisse tulla ja nendega jääda.

Selleks, et meie hingetempel võiks saada puhastatud kogu rüvedusest, peab Kristus olema meie südametroonil. Meie Päästja peagi asetleidev tulek peaks meie jaoks olema elav reaalsus. Kõike määrava

tähtsusega küsimus selle aja jaoks on: „Kuidas on minu hinge olukord? Kas ma püüan üha korraldada Kristuse sõnu? Kas ma õpetan oma lastele, et neil tuleb oma hinged päästa, et rahu ja pühadus peavad olema nende elu osa? Kas ma õpetan neid panema oma käed Kristuse kätte, et Tema võiks neid juhatada?

Meil on teha kõige tõsisem töö ja meil pole aega, mida raisata, et juua tühjadest anumatest, mis ei suuda endas vett hoida.

Meil on teha kõige tõsisem töö ja meil pole aega, mida raisata, et juua tühjadest anumatest, mis ei suuda endas vett hoida. Me peaksime viivitusest tulema Kristuse juurde elu-vee järele. Me peaksime hoolsasti Piiblit uurima. Piibliuurimine on meie jaoks üks suurima tähtsusega tegevustest. Pühakiri saab inimese teha targaks pääste jaoks, ometi kui vähesed leiavad aega Jumala Sõna uurimise jaoks!

Mehed ja naised on kõik kaasa kistud selle hukkuva maailma asjadesse. Nad rajavad oma lootused väärtusetute aluste peale ja kirjutavad oma nimed liivasse. Isegi need, kes väidavad end olevat Kristuse järgijad, ei pane Tema korraldust tähele ...

Jumal annab meile rikkalikud õnnistused, et me neid naudiksime ja Ta ootab, et me Tema auks vilja kannaksime; kuid paljud jätavad Tema töö hooletusse. Nad ei alistu täielikult Tema tahtele. Paljud tunnevad, et Jumalale ja taevastele asjadele mõtlemine teeb nad pigem süingeiks ja rusutuiks ning kui oma mõistusel lubatakse tegeleda religioossete teemadega, siis see oleks tervisele kahjulik.

Kui Jumal minu nooruses avas minu mõistusele Pühakirja ja andis valguse oma Sõna kohta, siis läksin

ma ka teistele kuulutama kallihinnalist sõnumit päästest. Minu vend kirjutas mulle: „Ma palun, et sa ei häbistaks oma peret. Ma teen sinu jaoks ükskõik mida, kui sa ei lähe jutlustajana välja.“

„Häbistada perekonda!“ vastasin mina. „Kas see saab häbistada perekonda, kui ma jutlustan Kristusest ja Temast kui ristilöödust! Kui sa annaksid mulle kogu kulla, mida sinu maja endasse mahutab, siis see ei peataks mind andmast oma tunnistust Jumala kasuks. Ma hindan võimalust hüvitada seda, mis minu eest on tehtud. Ma ei vaiki, sest kui Jumal annab mulle valguse, siis Ta teeb seda selleks, et ma seda oma võimete kohaselt ka teistele levitaksin.“

Kas preestrid ja valitsejad mitte ei tulnud jüngrite juurde ega keelanud neid kuulutamast Kristuse nimel? Nad panid need ustavad mehed vangide, kuid Issanda ingel tuli nende juurde ja vabastas nad, et nad võiksid inimestele kuulutada elu sõnu. See on meie töö ...

Räägi Kristuse armastusest, räägi Tema väest ja sul võib olla taevas juba selles maailmas ja sa võid sellesse siseneda.

Tõde nii nagu see on Jeesuses

Me peame esitama tõde nii, nagu see on Jeesuses. Kristus tuli maailma patuseid päästma. Kolmekümne aasta vältel elas Ta meie eeskujuna. Ta kannatas solvanguid, teotust, süüdistusi, hülgamist ja surma; ja Ta ometigi elab. Ta on elav Päästja. Ta läks üles, et meie eest kosta.

Just enne ristilöömist palvetas Ta, et Tema jüngrid oleksid Temaga üks – nii nagu Tema oli üks Isaga. Kas on tõesti võimalik, et patune, langenud inimene võidakse tuua sellisesse ülevasse suhtesse Kristusega? Selline liit Kristusega toob meie hingede valguse ja rahu ja

KÜSIMUSI ARUTELUKS

1. Mida tähendab elada „mõistlikult, õigesti ja jumalakartlikult“? Kas Kristuse tagasituleku lähedus teeb meid selles kontekstis rohkem inklusiivseteks (*include* – kaasama, kaasa arvama) või rohkem eksklusiivseteks (*exclude* – välja arvama, välistama)?

2. Kui me ootame Kristuse tulekut, siis millistest Piibli tekstidest on kõige rohkem kasu, et õppida peegeldama Kristuse iseloomu meie ümber olevatele inimestele?

3. Kui kindel sa oled oma pääsemises, kui Kristus tuleks tagasi täna? Hinda oma päästekindlust 1-st 10-ni (kusjuures 10 on kõrgeim hinnang). Ole aus.

tröösti. Kui Ta taevasse läks, ütles Ta oma jüngritele: „See tuleb teile heaks, et mina ära lähen, sest kui ma ei läheks, ei tuleks Trööstija teie juurde, kui ma aga lähen, siis ma läkitan tema teie juurde.“ Ja kes ei tahaks omada katsumuste aegadel Trööstijat? ...

Räägi Kristuse armastusest, räägi Tema väest ja sul võib olla taevas juba selles maailmas ja sa võid sellesse siseneda. Vasta Jumala valgusele ja sa oled nagu kastetud rohuae; su paranemine edeneb jõudsasti; siis koidab sulle pimeduses valgus ja Jumala auhiilgus järgneb sulle. ☸

Seitsmenda päeva adventistid usuvad, et Ellen G. White (1827–1915) omas tema rohkem kui seitsekümne aasta pikkuse avaliku teenistuse kestel piibellikku prohvetliku kuulutamise andi. See katkend on pärit Ellen White'i kirjutatud kirjast, mis hiljem avaldati ajakirjas Signs of the Times 24.06.1889.

Tõlkinud Eha Lobjakas